

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 października 2006 r.

zmieniająca decyzję 2003/43/WE ustanawiającą klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do płyt gipsowo-kartonowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4360)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/673/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wyrobów budowlanych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2003/43/WE⁽²⁾ ustanawia klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych, a mianowicie płyt drewnopochodnych.
- (2) Decyzja 2003/43/WE zostanie dostosowana w celu uwzględnienia postępu technicznego w zakresie płyt gipsowo-kartonowych.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/43/WE.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Załączniku do decyzji 2003/43/WE wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 października 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/190/WE (Dz.U. L 66 z 8.3.2006, str. 47).

⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 35. Decyzja zmieniona decyzją 2003/593/WE (Dz.U. L 201 z 8.8.2003, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

W Załączniku do decyzji 2003/43/WE tabela 2 i nota otrzymują następujące brzmienie:

„TABELA 2

Klasy reakcji na ogień dla płyt gipsowo-kartonowych

Płyta gipsowo-kartonowa	Nominalna grubość płyty (mm)	Rdzeń gipsowy		Gramatura papieru ⁽¹⁾ (g/m ²)	Podłoże	Klasa ⁽²⁾ (wyłączając wyroby podłogowe)
		Gęstość (kg/m ³)	Klasa reakcji na ogień			
Zgodnie z normą EN 520 (wyłączając płyty perforowane)	≥ 6,5 < 9,5	≥ 800	A1	≤ 220	Każdy wyrób drewnopochodny o gęstości ≥ 400 kg/m ³ lub każdy wyrób co najmniej klasy A2-s1, d0	A2-s1, d0
				> 220 ≤ 320		B-s1, d0
	≥ 9,5	≥ 600		≤ 220	Każdy wyrób drewnopochodny o gęstości ≥ 400 kg/m ³ lub każdy wyrób co najmniej klasy A2-s1, d0 lub każdy wyrób do izolacji co najmniej klasy E-d2 zamontowany zgodnie z metodą 1	A2-s1, d0
				> 220 ≤ 320		B-s1, d0

⁽¹⁾ Ustalona zgodnie z normą EN ISO 536 i zawierająca nie więcej niż 5 % dodatkowej zawartości organicznej.

⁽²⁾ Klasy jak przewidziano w tabeli 1 Załącznika do decyzji Komisji 2000/147/WE.

Uwaga: Montaż i przymocowanie

Płyty gipsowo-kartonowe (dalej zwane »płytami gipsowymi«) montuje się i przymocowuje, stosując jedną z trzech następujących metod:

Metoda 1 – Mechaniczne przymocowanie do konstrukcji wspierającej

Płytę gipsową lub przynajmniej (w przypadku systemów wielopowłokowych) najbardziej zewnętrzną powłokę płyty mocuje się mechanicznie do konstrukcji metalowej (wykonanej z części składowych wyszczególnionych w normie EN 14195) lub do konstrukcji drewnianej (zgodnie z normami EN 336 i ENV 1995-1-1).

W przypadku gdy konstrukcja posiada elementy wspierające tylko w jednym kierunku, maksymalny odstęp między elementami wspierającymi nie przekracza wymiaru równego 50-krotności grubości płyt gipsowych.

W przypadku gdy konstrukcja posiada elementy wspierające w dwóch kierunkach, maksymalny odstęp w każdym z kierunków nie przekracza wymiaru równego 100-krotności grubości płyt gipsowych.

Mechaniczne zamocowanie polega na łączeniu śrubami, klamrami lub gwoździami, które są przymocowane na całej grubości płyt gipsowych do konstrukcji w punktach nieprzekraczających 300 mm mierzonych wzdłuż długości każdego elementu wspierającego.

Za płytami gipsowymi może znajdować się przestrzeń powietrzna lub wyrób do izolacji. Podłożem może być:

- każdy wyrób drewnopochodny o gęstości ≥ 400 kg/m³ lub inny wyrób co najmniej klasy A2-s1, d0 w przypadku płyt gipsowych o nominalnej grubości zawartej w przedziale: ≥ 6,5 i < 9,5 mm oraz o gęstości rdzenia ≥ 800 kg/m³; lub
- każdy wyrób drewnopochodny o gęstości ≥ 400 kg/m³ lub inny wyrób co najmniej klasy A2-s1, d0 w przypadku płyt gipsowych o nominalnej grubości < 9,5 mm oraz o gęstości rdzenia ≥ 600 kg/m³; lub
- każdy materiał izolacyjny co najmniej klasy E-d2 w przypadku płyt gipsowych o nominalnej grubości ≥ 9,5 mm oraz o gęstości rdzenia ≥ 600 kg/m³.

Każde połączenie między stykającymi się płytami gipsowymi ma szczelinę o szerokości ≤ 4 mm. Przepis ten stosuje się do jakiegokolwiek połączenia niezależnie od tego, czy jest ono bezpośrednio wspierane konstrukcją zawierającą element wspierający i niezależnie od tego, czy jest ono wypełnione materiałem spajającym.

W przypadkach a) i b) każde połączenie między stykającymi się płytami gipsowymi, które nie jest bezpośrednio wspierane konstrukcją zawierającą element wspierający i które ma szczelinę o szerokości > 1 mm, jest całkowicie wypełnione materiałem spajającym, zgodnie z normą EN 13963 (inne połączenia mogą pozostać niewypełnione).

W przypadku c) wszystkie połączenia między stykającymi się płytami gipsowymi są całkowicie wypełnione materiałem spajającym, zgodnie z normą EN 13963.

Metoda 2 – Mechaniczne przymocowanie do podłoża z pełnych elementów drewnopochodnych

Płyty gipsowe są mechanicznie przymocowane do podłoża z pełnych elementów drewnopochodnych o gęstości ≥ 400 kg/m³.

Pomiędzy płytami gipsowymi a podłożem nie ma żadnej pustej przestrzeni.

Mechaniczne zamocowanie za pomocą śrub, klamer lub gwoździ. Odstęp pomiędzy mechanicznymi zamocowaniami jest zgodny z zasadami podanymi powyżej dla metody 1.

Każde połączenie pomiędzy stykającymi się płytami gipsowymi ma szczelinę o szerokości ≤ 4 mm i może pozostać niewypełnione.

Metoda 3 – Mechaniczne przymocowanie lub połączenie z podłożem stałym (system suchych wykładzin)

Płyty gipsowe mocuje się bezpośrednio do podłoża stałego, o klasie reakcji na ogień co najmniej A2-s1, d0.

Płyty gipsowe mogą być zamocowane przy użyciu śrub lub gwoździ, które są przymocowane na całej grubości płyt gipsowych do podłoża stałego lub mogą być przytwierdzone do podłoża przy użyciu cienkiej warstwy spajającej na bazie gipsu, zgodnie z EN 14496.

W każdym przypadku połączenia śrubami, gwoździami lub cienkie warstwy spajające są umieszczone w punktach pionowych i poziomych, maksymalnie 600-milimetrowych.

Wszystkie połączenia między stykającymi się płytami mogą pozostać niewypełnione.”.
